

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dissertatio Theologica, Ad Mentem S. P. Avgvstini, De
Radice Intolerabilivm, scandalosarum, & in praxi
perniciosarum propositionum, à summis Pontificibus
Alexandro VII, & Innocentio XI. damnatarum**

Schweitzer, Johannes

Coloniæ Agrippinæ, 1679

Concluditur contra Iansenium, quòd secundùm S. Augustinum omnis
ignorantia invincibilis legis excuset à peccato, & à pœna,

urn:nbn:de:hbz:466:1-38917

Augustinum tradidisse, vel in ea tradenda fluctuasse, vel hallucinatum esse, sed potius ut obstupescam, & exhorrescam profunditatem iudiciorum Dei. Certissimum est enim, quantum excussis magno labore diligentiaque principis Augustini, & anfractibus doctrinae ipsius iudicare licet, hoc Augustinum, hoc Hieronymum, hoc Concilium Palaestinum sine ulla fluctuatione, ut rem in Catholica Ecclesia extra omnem controversiam, tanquam in scripturis traditam docuisse.

Respondeo & dico, omnis ignorantia invincibilis legis excusat à peccato, & à poena peccati, secundum S. Augustinum.

Probatur prima pars ex lib. 3. de lib. arbit. c. 19. ubi S. Pater ait: Non tibi deputatur ad culpam quod invitus ignoras &c. sed qui laborat ignorantia invincibili, & ex illa operatur, ignorat omnino invitus ergo ei non deputatur ad culpam. Probatur minor: quia ignorantia invincibilis est omnino involuntaria respectu illius, qui illa laborat, sive est ignorantia secundum necessitatem absolutam; si enim ullo modo esset voluntaria sive libera, posset homo eam vincere; quia hoc quisquam in potestate sua habere dicitur, quod si vult facit, & si non vult, non facit, ut inquit S. Augustinus, lib. de spirit. & lit. c. 3. Sed homo neque studendo, neque alio modo ignorantiam invincibilem superare potest: ergo &c.

Dices, ignorantia invincibilis est voluntaria voluntate capitis, quia est effectus peccati primi hominis, in quo fuimus, & cum quo omnes peccavimus. Respondeo ex hoc tantum sequi, quod sit poena peccati primi hominis, non autem quod sit peccatum, quia

quia nec peccatum, ut Augustinus inquit lib. 83. quæst. 24. *Nec rectè factum imputari cuiquam iuste potest, qui nihil secerit propria voluntate.*

Probaturs secundo: quia si ignorantia invincibilis non excusaret ab omni peccato, peccaret homo etiam damnabiliter in eo, quod facit necessario, necessitate absoluta; sed hæc propositio à Pio V. & Gregorio XIII. fuit damnata, estquè contraria doctrina S. Augustini cit. lib. 3. de lib. arbit. c. 18. ubi asserit, neminè peccare in eo, quod caveri nullo modo potest. *Quis enim, inquit, peccat in eo, quod nullo modo caveri potest? & lib. de duab. anima: c. 11. ubi dicit: Nonne ista cantant & in montibus pastores, & in theatris Poëta, & indocti in circulis, & docti in Bibliothecis, & Magistri in scholis, & Antistites in sacris locis, & in orbe terrarum genus humanum? subintellige, quod nemo in eo peccet, quod caveri non potest, sive, ut ibidem subjicit, quod nemo vituperatione, vel damnatione dignus sit, aut non contra veritum justitiæ faciens, aut quod non potest, non faciens, & consequenter non peccet, cum omne peccatum, ut ibidem ait, vel sit vituperandum, vel damnandum: ergo ignorantia invincibilis excusat ab omni peccato.*

Probaturs tertio: quia secundum Augustinum lib. de vera relig. c. 14. *Vsqùè adeo peccatum voluntarium est, ut nullo modo sit peccatum, si non sit voluntariu. &c.* Sed quod fit ex ignorantia invincibili nullo modo est voluntarium; ergo nullo modo est peccatum; ergo omnis ignorantia invincibilis excusat à peccato.

Probaturs etiam secunda pars, videlicet, quod ignorantia invincibilis etiam excuset à pœna; quia, ut

S. Augustinus ait lib. 3. de lib arbit. c. 18. *Omnis pœna si justa est, peccati pœna est; sed qui operatur ex ignorantia invincibili, nullum committit peccatum; ergo illa ignorantia excusat à pœna.*

Confirmatur ex lib. 22. contra Faustum c. 78. ubi S. Pater ait: *Sive iniquitas, sive justitia, si in potestate non esset, nullum præmium, nulla pœna justa esset; sed quod fit ex ignorantia invincibili non est in potestate, cum fiat secundum absolutam necessitatem; ergo excusatur à pœna.*

Objicies primo: S. Augustinus lib. de grat. & lib. arbit. c. 3. dicit: *Illam ignorantiam, quæ non est eorum, qui scire nolunt, sed eorum, qui tanquam simpliciter nesciunt, neminem sic excusat, ut sempiterno igne non ardeat, quia non audivit omnino quod crederet, sed fortassis, ut mitius ardeat; ergo ignorantia invincibilis secundum Augustinum nec excusat à peccato, nec à pœna. Probatur consequentia; quia S. Augustinus loc. cit. loquitur de ignorantia invincibili. Dicitur enim eorum, qui simpliciter nesciunt, quæ nescientia tantum competit invincibiliter ignorantibus.*

Respondeo negando consequentiam; & ad probationem dico, locum citatum posse intelligi de ignorantia sola legis positivæ, vel de ignorantia legis positivæ includente ignorantiam legis naturalis. Quod enim loquatur de ignorantia legis positivæ divinæ, potest colligi ex istis verbis, *si propterea non credidit, quia non audivit &c.* scilicet Evangelium. Si intelligatur de ignorantia solius legis positivæ, sermo est de vincibili, non quidem crassa & affectata, sed de ea, quæ est eorum, qui veritatem sufficienter

Pro-